

ข่าวหนังสือพิมพ์
ประจำวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐
โดย กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์

กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ ขอเสนอข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับศาลยุติธรรม และ
กระบวนการยุติธรรม ซึ่งได้ทำการตรวจจากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับดังต่อไปนี้

ฉบับวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๐ จำนวน ๑ เรื่อง

๑. ลูกค้าเพียสต๊าฟฟอร์ด ๒๔ ล้าน จากหนังสือพิมพ์ มติชน

Source :

มติชน (ตจว.)

Date :

5 เม.ย. 2560

Page :

11

No :

60121833

ลูกค้าเพียสต้าฟ้องพอร์ต24ล.

เมื่อวันที่ 3 เมษายน ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ถนนเจริญกรุง นายเกรียงไกร นาคะระวี หนวยความ นัก นายทัพ ธินาตูลุน กับ พวกรวม 10 คน เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องเป็นคดีผู้ บริโภคแบบกลุ่ม กับ บริษัทพอร์ต มอเตอร์ คัมปะนี (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัทพอร์ต เซลล์ แอนด์ เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท พอร์ต โอเปอเรชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด และ บริษัทพอร์ต เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด เป็นจำเลยที่ 1-4 เรื่องชำระคูปอง, สินค้า ไม่ปลอดภัย, คัมครองผู้บริโภค, เนื่องจากจัด จำหน่ายรถยนต์ไร้มาตรฐาน ไม่เป็นไปตามคำ โฆษณา และทำให้ผู้บริโภคเสี่ยงอันตราย โดย เรียกค่าเสียหายเชิงลงโทษและจิตใจ จำนวน 24,751,420.95 บาท โดยวันนี้มีกลุ่มผู้เสียหาย 50 คน ซึ่งเป็นผู้ใช้รถยนต์ยี่ห้อพอร์ต รุ่นไฟกัส และ เพียสต้า มาร่วมแสดงพลังด้วย

นายก่อประทัด นุ่มน้อย หนึ่งในโจทก์ ในฐานะผู้เสียหายกล่าวว่า เป็นเหยื่อที่ใช้รถยนต์พอร์ต เพียสต้า การฟ้องแบบกลุ่มครั้งนี้ เนื่องจากจำเลยจำหน่ายรถยนต์ไม่ได้มาตรฐาน มีรถที่ประสบความเสียหายรวม 400 คัน ผู้เสียหาย ต้องซื้อคู่คี่มานานกว่า 3 ปี ต้อง เสียเวลาเสียนงานไปร้องเรียนตามต่อหน่วยงาน ต่างๆ หลายครั้ง

นายเกรียงไกรกล่าวว่า การยื่นฟ้องขอให้ จำเลย รับซื้อคืนรถทั้งหมดในราคาที่โจทก์ซื้อ มา และขอค่าเสียหายเชิงลงโทษ ให้โจทก์ จำนวน 24 ล้านบาท ซึ่งการยื่นฟ้องครั้งนี้ เป็นการฟ้องแบบกลุ่มตัวแทน หากศาลมีคำ พิพากษาในคดีจะผูกพันผู้เสียหายอื่นในกรณี เดียวกันด้วย โดยศาลแพ่งกรุงเทพใต้รับคำ ฟ้องไว้เป็นคดีดำ ผบ.492/2560 และนัด พิจารณาคดี วันที่ 3 กรกฎาคมเวลา 13.30 น.

Source :

มติชน

Date : 5 เม.ย. 2560

Page : 15

No: 60121849

มุมมองของนักรัฐศาสตร์ ต่อภาษีทรัพย์สิน?

หลังจากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาประชาธิปไตยในหมู่นักวิชาการเพิ่มขึ้นในหลายมิติไม่ใช่เฉพาะทางการเมืองเท่านั้น แต่รวมไปถึงด้านเศรษฐกิจและสังคม มีการจุดประเด็นขึ้นเพื่อให้สังคมได้เรียนรู้ เช่น เรื่องผู้ตรวจราชการแผ่นดิน (OMBUDSMAN) ซึ่งคนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ เพราะยังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจัง เรื่องภาษีทรัพย์สินก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แม้ว่าสำคัญ เพราะเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เห็นได้ชัด และมีการอธิบายความพอเข้าใจในหมู่นักวิชาการ แต่ขาดการติดตามศึกษาในรายละเอียดเพื่ออธิบายให้สังคมได้เข้าใจ

แม้ว่าจะจะเป็นนักรัฐศาสตร์ แต่ก็สนใจเรื่องความไม่เป็นธรรมของสังคมไทยเป็นพิเศษ เพราะเห็นว่าปัญหาใหญ่ของสังคมไทย ซึ่งพิสูจน์ได้ในปัจจุบัน ผ่านมากเกือบ 50 ปี ปัญหานี้ยังรุนแรงขึ้น เพราะประเทศไทยมีระบบอุปถัมภ์ครองสังคมอยู่ตลอด 700 กว่าปี คนที่อยู่บนชั้นบนจะมีอภิสิทธิ์เหนือกว่าชนชั้นอื่น ยกตัวอย่างในเรื่องการเก็บภาษีก็ได้ เช่น คนรวยจะหลีกเลี่ยงในการเสียภาษี เรียกว่าโกงภาษี คนจนไม่มีเงินจะเสียภาษี กรมสรรพากรเก็บภาษีได้น้อย เพราะมีเฉพาะคนรวยได้ปานกลางโดยเฉพาะข้าราชการเท่านั้น ซึ่งเสียภาษีตามกฎหมาย ฐานภาษีทางตรงก็ไม่ชัดเจน ในช่วง 50 ปีที่ผ่านมา ก็ไม่คิดปรับปรุงเพราะผู้มีอำนาจส่วนใหญ่แล้วแต่เป็นคนรวย การออกกฎหมายภาษีทรัพย์สินจึงไม่สามารถเกิดได้

ในแวดวงวิชาการก็มีการพูดกันตลอดมาจนปัจจุบัน ผมเองก็เคยพูดเรื่องนี้ในการสัมมนาหลายครั้งมีโอกาสเมื่อไหร่ก็ยกตัวอย่างในเรื่องนี้ต่อสื่อมวลชนเสมอ แม้กระทั่งในการเสนอแนวทางการปฏิรูปประเทศต่อสมาชิกสภาพัฒนาการเมือง เพราะเห็นว่าภาษีของความเป็นธรรม เนื่องจากคนรวย หรือเศรษฐกิจส่วนใหญ่มีเงินมาได้เพราะอาศัยแรงงานคนจน

ใช้สมองจากคนชั้นกลาง จึงต้องเสียสละเงินส่วนหนึ่งเพื่อดูแลสังคม ประเทศประชาธิปไตยส่วนใหญ่ในโลกก็มีภาษีตัวนี้เป็นรายได้หลักของประเทศ มองย้อนอดีตไป ถ้านักการเมืองไทยไม่เห็นประโยชน์ส่วนตัวคนและพรรคพวกแล้ว ประเทศไทยจะมีเงินไปพัฒนาประเทศนับล้านล้านบาท

มีนักวิชาการและนักการเมืองได้ให้ความเห็นและวิจารณ์ร่างกฎหมายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาษีทรัพย์สินไปบ้างแล้ว แต่ผมคิดว่าอยากทำความเข้าใจในรายละเอียดให้มากกว่านี้ เพื่อให้สังคมเข้าใจและออกมาเรียกร้องในเรื่องนี้ เพราะเป็นเรื่องสำคัญของคนทั้งประเทศ อย่างผมเองเฉพาะตัวเองว่าเราจะเข้าข่ายเสียภาษีหรือไม่เท่านั้น (เป็นลักษณะของคนในสังคมไทยที่เห็นแก่ตัวเอง)

จากการศึกษาของผมเองเห็นว่าภาษีทรัพย์สินควรมีกฎหมายแยกเป็น 3 ฉบับ คือ

- 1.ร่าง พ.ร.บ.ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภาษีอสังหาริมทรัพย์ คือบ้านและที่ดิน)
- 2.ร่าง พ.ร.บ.ภาษีที่ดินที่ไม่ใช่ประโยชน์
- 3.ภาษีมรดก

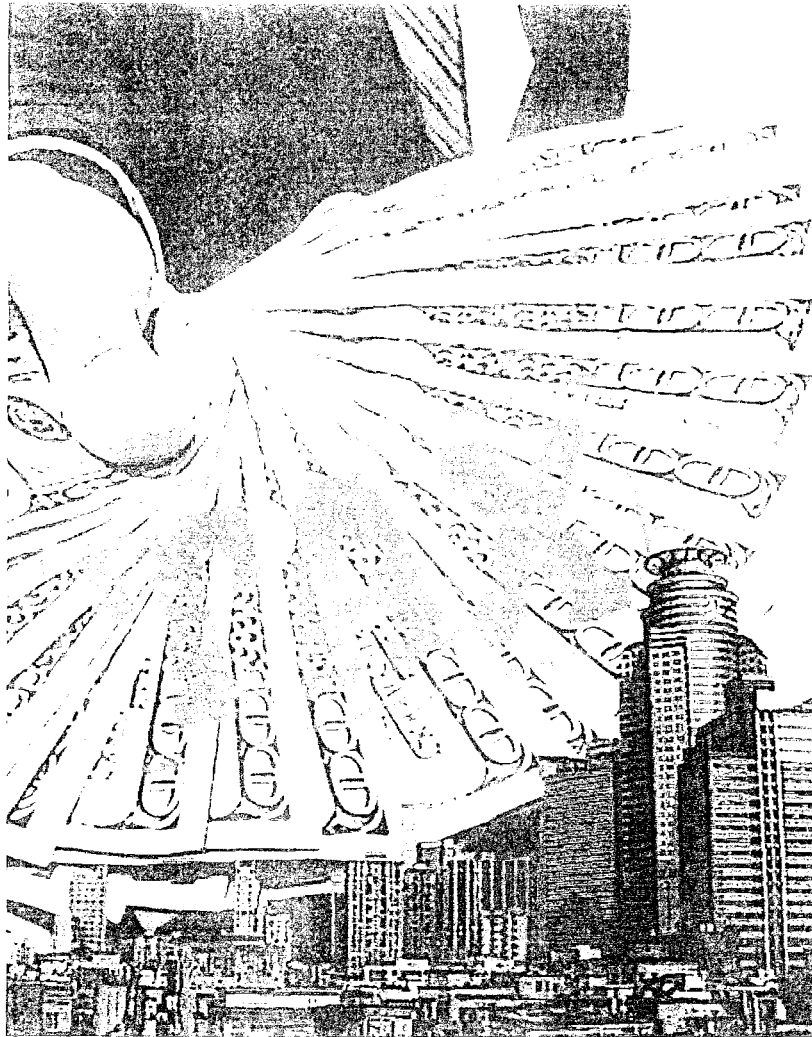
โดยยกเลิกภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีมรดกเป็นจิตวิทยา ควรจะยึดหลักการที่ว่าผู้ที่ได้รับมรดกนั้นมีปัญญาที่จะต้องเสียภาษีให้รัฐหรือไม่อย่างไร? ซึ่งไม่ขอพูดถึงเพราะกฎหมายที่ออกไปยังมีจุดอ่อนและข้อบกพร่องอยู่ในมุมมองทางรัฐศาสตร์ ในข้อเท็จจริง คนที่ได้รับมรดกควรจะยินดีในการสละเงินที่เขาได้มาส่วนหนึ่งเพื่อพัฒนาประเทศ (บางคนได้แบบล้มหลอน) ซึ่งเป็นเงินไม่มากนัก

ในความเห็นของผม ได้มรดกมา 5 ล้านก็ควรจะเก็บภาษีแล้ว แต่ถ้าคิดว่าอาจมีข้อยกเว้นในบางกรณี ก็บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ขอพูดถึงร่าง พ.ร.บ.ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ผมขอแยกที่ดินที่ไม่ใช่ประโยชน์ไว้อีก

พ.ร.บ.หนึ่ง) การที่กำหนดไว้ที่ 50 ล้านบาท แสดงว่ารัฐบาลเกรงใจคนรวยมาก ไม่มีประโยชน์เลยในแง่ลดความเหลื่อมล้ำ เรื่องสำคัญมากก็คือต้องมีคณะกรรมการกลางประเมินราคาที่ดินแต่ละจังหวัด ซึ่งในปัจจุบันกรมที่ดินก็มีการประเมินราคาที่ดินอยู่แล้ว แต่เพื่อความเป็นธรรมควรมีคณะกรรมการมาจากหลายภาคส่วน โดยเฉพาะผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่ดิน สื่อมวลชน อาจารย์ หรือนักวิชาการ ผู้แทนองค์กรชุมชน ฯลฯ ราคาที่ดินที่ประเมินในแต่ละจังหวัดจะเป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ รัฐบาลต้องตัดสินใจว่าขั้นต่ำในการเสียภาษีของแต่ละพื้นที่อยู่ที่ราคาเท่าใด และขั้นสูงจะเก็บที่เปอร์เซ็นต์ยกตัวอย่างใน กทม. ผมขอเสนอให้เก็บตั้งแต่ราคา 3 ล้านบาทขึ้นไป เก็บที่ 0.25-3% อย่างลิมว่าคอนโดใน กทม.นั้นส่วนใหญ่เป็นบ้านหลังที่สองของเศรษฐีทั้งนั้น คนกำลังสร้างตัวไม่มีโอกาสซื้อคอนโดเกิน 3 ล้านบาท ในแต่ละพื้นที่ก็ราคาแตกต่างกัน การเก็บภาษีของรัฐต้องมีเป้าหมายอื่นด้วย ไม่ใช่คิดเฉพาะรายได้เพื่อไปพัฒนาประเทศเท่านั้น ต้องเปิดโอกาสให้คนชั้นกลาง หรือคนรุ่นใหม่ที่อยู่ในระยะตั้งตัวได้มีที่อยู่อาศัยของตัวเองด้วย ผู้ที่กำลังผ่อนบ้านหลังแรกจึงไม่ต้องเสียภาษี เช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับมรดกเป็นที่อยู่อาศัย แต่เป็นคนมีรายได้น้อยหรือไม่มีรายได้ก็เช่นเดียวกัน

ในเรื่องนี้มีรายละเอียดที่จะต้องพูดกันอีกมาก ต้องมีการระดมสมองทุกฝ่ายให้ฝ่ายรัฐคิดข้างเดียวคงจะไม่เป็นธรรม ประเด็นที่ถกเถียงกันมากก็คืออะไร? เป็นที่ดินเพื่อการเกษตรที่ทำกันอยู่ใน กทม.ด้วยการไปปลูกกล้วยหรือพืชล้มลุกบางอย่างเพื่อเลี้ยงภาษีต้องหมดไป เขียนคำจำกัดความในเรื่องที่ดิน เพื่อการเกษตรให้ชัดเจนไม่น่าจะมีปัญหาในความคิดของผม ที่สำคัญมากก็คือ นายทุนใหญ่ที่มีที่ดินมากจะให้ผู้อื่นถือครองแทน ในเรื่องนี้ถ้าไปศึกษาจากความเป็นจริง ก็จะพบว่าครอบครัวทางภาคอีสานนั้นไม่มีที่ดิน 10 ไร่ ทำนาและปลูกพืชทดแทนทั้งปีก็ไม่ค่อยไหว

แล้ว (พ่อ, แม่, ลูก)

ส่วนเรื่องที่เราทั้งหลายมีที่ดินเก็บสะสมไว้เพื่อเก็งกำไรนั้นเป็นความไม่ชอบธรรมทางสังคม ตั้งแต่แนวคิดของมาร์กซ์จนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นระบบทุนนิยม เมื่อใครย่ำสาวได้สาวเอาที่ดินแตกต่างจากทองไม่ไร้สิ่งของที่ควรสะสมไว้ โดยไม่ใช้ประโยชน์ สำหรับประเทศไทยราคาที่ดินเป็นไปตามความต้องการของผู้ขาย เหมือนกับเพชรไม่เคยมีข้อจำกัดในเรื่องการถือครองที่ดิน เป็นต้นเหตุของการไม่มีที่อยู่อาศัยของคนจน ทำให้เกิดแหล่งสลัมในเมืองหลวง การบุกรุกที่ดินสาธารณะ สุดท้ายก็กลายเป็นภาระของรัฐในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องใช้เงินจำนวนมหาศาลและ คสช.ก็รู้ดีว่าปัญหาแท้จริงมาจากอะไร?

ภาชิตว์นี้ต้องมีลักษณะก้าวหน้า จะเริ่มตรงไหนก็สุดแต่แค่ (3% หรือ 4% ก็ได้) แต่ต้องเพิ่มทุกปี ถ้าที่ดินนั้นยังไม่ใช้ประโยชน์จะอ้างว่าเขา

ไว้เป็นมรดกให้บุตรหลานไม่ได้ (เหตุผลไม่พอ) อาจจะพิจารณาให้รัฐเป็นตัวกลางในการจำหน่ายก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับผังเมืองของแต่ละจังหวัด รัฐจะต้องเช่นนโยบายของภาษีเพื่อให้ราคาที่ดินเข้าสู่มาตรฐานและความเป็นธรรม

ในขณะที่เดียวกันรัฐอาจจะรับซื้อเพื่อไปสร้างบ้านเคหะสงเคราะห์ให้คนจนและคนชั้นกลางได้ในราคาที่ เป็นธรรม เป็นการช่วยเหลือประชาชนให้มีโอกาสเช่าซื้อบ้านแทนที่การเช่า ซึ่ง คสช.ได้ดำเนินการอย่างเช่นบ้านริมคลองลาดพร้าว เป็นต้น

การที่ผมแยกกฎหมายฉบับนี้ออกมา เพราะเพื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐขาดทุนนี้กำลังสร้างความ เป็นธรรมในสังคม เพราะการมีที่ดินไว้โดยไม่ใช้ประโยชน์และเพื่อเก็งกำไรนั้น เป็นการแสดงความเห็นแก่ตัวที่ชัดเจน อย่างว่าไปเกรงใจพวกเจ้าสัวอยู่เลย เพราะเขามีโอกาสที่จะใช้ที่ดิน

ที่เขาถืออยู่ทำอะไรได้มากมายคงจะจำกันได้แน่ ครั้นว่าหนึ่งในหัวเลนของอาจารย์วีรดี เมื่อไทยเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี 2475 ก็คือ ที่ดินทั้งประเทศต้องเป็นของราษฎรอนักรากฎก็ได้ว่าเป็นอย่างนั้น อะไร? จะเกิดขึ้นบ้างในประเทศนี้?

ขอความกรุณาให้ คสช.ได้ใช้วิจรรณญาณในเรื่องนี้ใหม่อีกครั้งควรมีการระดมสมองจากทุกฝ่าย กฎหมายนี้เป็นผลประโยชน์กับประเทศชาติอย่างมหาศาล มีแต่ได้ไม่เสียเสีย คนไทยประมาณ 90% ของประเทศได้ประโยชน์รัฐบาลจะมีรายได้พลกเพียงในการพัฒนาประเทศโดยไม่ต้องกู้ใครเหมือนที่คนมา นอกจากนั้นเป็นการสร้างความ เป็นธรรมให้สังคมในเรื่องการเก็บภาษี และปัจจัยคิดในทางบวกที่รัฐบาล คสช.จะได้รับทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศให้นักวิชาการของรัฐบาลศึกษาดูก็ได้ว่าในประเทศประชาธิปไตยที่กำลังพัฒนามีการเก็บภาษีทรัพย์สินทั้งนั้น เพราะเป็นการลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำ สามารถนำเงินภาษีนี้ไปสร้างความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนในประเทศได้อีกทางหนึ่ง

ส่วนในด้านประชาชนนั้น ขอได้โปรดเอาใจใส่ในเรื่องนี้เป็นพิเศษ สื่อมวลชนและนักวิชาการควรพูดถึงเรื่องนี้ให้มากขึ้น อย่าปล่อยให้ผู้มีอำนาจได้ทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสม แสร้งความคิดกันต่อไปให้เป็นพลังมหาชนกฎหมายทรัพย์สินไม่สามารถเกิดได้ ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง เพราะรัฐบาลที่ผ่านมากลัวคนรวยจะเสียประโยชน์ แต่เมื่อ พล.อ.ประยุทธ์มีอำนาจจากประชาชนมา และสัญญาว่าจะทำประโยชน์เพื่อประชาชน ต้องแสดง คือปฏิบัติไม่ใช่มีแต่คำพูด การออกกฎหมายฉบับนี้มาก็ได้รับคำยกย่องจากสังคมส่วนใหญ่แล้ว แต่การออกกฎหมายที่มีลักษณะไม่เป็นธรรมมาใช้สู้อายออกมาดีกว่า ให้พวกเศรษฐีได้เปรียบทางสังคมอย่างเต็มตลอดไปก็แล้วกัน!

กรุณาฟังเสียงจากหลายฯ ด้านเถอะครับ ยังมีคนที่ปรารถนาดีต่อประเทศอีกมาก อย่าไปมองเขาเป็นศัตรูต้องยอมรับความเป็นจริงบ้างแม้ว่าเราจะไม่ชอบ ขอให้ใช้เหตุผลในการตัดสินใจอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ ส่วนในมุมมองของผมมันไม่เชื่อว่า พล.อ.ประยุทธ์จะปล่อยให้กฎหมายทรัพย์สินออกมาในลักษณะนี้ เพราะเท่ากับแสดงให้คนทั่วโลกประทับใจว่า นายกรัฐมนตรีหรือผู้นำประเทศไทยนั้นมีแนวคิดเพื่อประชาชนจริงหรือ?

รศ.อัษฎางค์ ปาณิกบุตร